

Інформаційне забезпечення

Зміст

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	6
РОЗДІЛ 2. ДОСЛІДЖЕННЯ ПРАКТИКИ ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СИСТЕМІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ М. ДРОГОБИЧА.....	9
РОЗДІЛ 3. УДОСКОНАЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ М. ДРОГОБИЧ.....	13
ВИСНОВКИ.....	19
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	21
ДОДАТКИ.....	24

ВСТУП

Актуальність теми. Одним із пріоритетних напрямів державної політики сьогодення є спрямування діяльності органів місцевого самоврядування в умовах формування інформаційного суспільства та активного впровадження інформаційних технологій. Орієнтування рад та їх виконавчих органів на використання новітніх засобів у роботі з інформацією відлунюється на їх інформаційному забезпеченні. Актуальними стають питання вдосконалення та уніфікації процесів одержання, прийняття, використання, передачі, зберігання інформації, яка є базою інформаційних відносин органів місцевого самоврядування з населенням адміністративно-територіальної одиниці. Нові вимоги висуваються до пошуку та аналізу інформації, з метою прийняття управлінських рішень, спрямованих на розв'язання проблем життєдіяльності територіальної громади та реалізацію її інтересів. Актуалізується процес розповсюдження інформації про діяльність органів місцевого самоврядування, зокрема через їх веб-сайти, для забезпечення прозорості, відкритості функціонування рад та їх виконавчих органів, підвищення оперативності та ефективності їх поточної роботи.

Метою проекту є висвітлення рівня інформаційного забезпечення органів місцевого самоврядування на Дрогобиччині та визначення перспектив подальшого розвитку. Відповідно до мети поставлено до вирішення наступні завдання:

- охарактеризувати теоретичні основи інформаційного забезпечення органів місцевого самоврядування;
- дослідити практику використання сучасних інформаційних технологій у системі місцевого самоврядування м. Дрогобич;
- запропонувати напрями удосконалення інформаційного забезпечення місцевого самоврядування м. Дрогобич.

Методи дослідження. Теоретичною базою написання творчого проекту постали фундаментальні положення науки публічного управління та права, узагальнені принципи та методи аналізу закономірностей розвитку місцевого

самоврядування, а також праці вітчизняних та зарубіжних науковців з питань механізмів державного управління розвитком місцевого самоврядування.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в теоретичному узагальненні й новому вирішенні науково-прикладного завдання щодо удосконалення інформаційного забезпечення розвитку місцевого самоврядування в умовах децентралізації.

Практична цінність представлених досліджень полягає в тому, що висновки та пропозиції можуть бути використані в процесі практичної роботи місцевих органів виконавчої влади, в управлінській діяльності органів місцевого самоврядування.

Апробація результатів проекту. Результати дослідження були оприлюднені на II Всеукраїнській інтернет-конференції «Управління соціально-економічним розвитком регіону та оцінка його ефективності в умовах децентралізації» (28 квітня 2020р. м. Житомир).

Структура проекту. Проект складається із вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Проект оформлено на 20 сторінках.

РОЗДІЛ 1.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

В наукових джерелах визначено такі основні типи взаємодії влади з громадськістю:

- інформування;
- консультування;
- партнерство;
- делегування;
- контроль.

Для їх здійснення використовуються різноманітні форми. Так, наприклад, при інформуванні проводяться прес-конференції, видаються буклети, прес-релізи та ін. Для консультування використовуються громадські слухання, відкриті бюджетні слухання, проводяться опитування громадської думки, створюються громадські ради та дорадчі комітети. Партнерство, як правило, здійснюється через укладання контрактів на спільне створення та надання послуг. При делегуванні частка владних повноважень у прийнятті рішень та здійсненні й впровадженні політики передається громадськості. Через використання цих форм і досягається громадський контроль. Незважаючи на те, що партнерство, у даному випадку, визначається як спільне створення та надання послуг на основі укладених контрактів, усі з зазначених вище форм є, в якійсь мірі, формами партнерства громадськості і влади.

Ще у 1971 році американський науковець Шерри Арнстейн запропонувала типологію восьми рівнів участі громадян, представленої в зразку сходів.[18] «Сходи» містять ступіні, кожна з яких позначає свій рівень корисності і реальної можливості участі населення в діяльності влади. Перша ступінь визначає найбільш слабкий вплив населення на хід прийняття рішень – «маніпуляція», у той час як найбільш висока ступінь – «громадський контроль» - це реальна влада населення і реальний контроль. Автор зазначає, що існують такі типи та форми участі громадськості, які мають декларативний характер.

Використовуючи їх, влада тільки формально показує свою зацікавленість у взаємодії з населенням, у залученні його до процесу прийняття рішень.

Для висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування їх інформаційні служби мають право використовувати такі форми підготовки та оприлюднення інформації:

- випуск і поширення бюлетенів (спеціальних бюлетенів), прес-релізів, оглядів, інформаційних збірників, експрес-інформації тощо;
- проведення прес-конференцій, брифінгів, організація інтерв'ю з керівниками органів державної влади та органів місцевого самоврядування для працівників вітчизняних і зарубіжних засобів масової інформації;
- підготовка і проведення теле- і радіопередач;
- забезпечення публікацій (виступів) у засобах масової інформації керівників або інших відповідальних працівників органів державної влади та органів місцевого самоврядування;
- створення архівів інформації про діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування;
- інші форми поширення офіційної інформації, що не суперечать законодавству України.

Стан інформаційного забезпечення органів місцевого самоврядування залежить від певних показників. Одним з головних показників є наявність пакету нормативно-правових актів, що регулюють процеси одержання, опрацювання, використання та розповсюдження інформації. Законодавчі акти, що складають нормативно-правову базу інформаційного забезпечення органів місцевого самоврядування можна розподілити на дві основні групи. Перша представлена документами, які регламентують загальну діяльність органів місцевого самоврядування, їх співробітників, встановлюють структуру й компетенцію рад та їх виконавчих органів, а саме законами України: «Про місцеве самоврядування в Україні» [1], «Про службу в органах місцевого самоврядування» [2], «Про статус депутатів місцевих рад» [3]. До другої групи документів належать законодавчі акти, що регламентують інформаційні

процеси та інформаційні відносини рад та їх виконавчих органів, основними з яких є закони Наукові праці. Випуск 134. Том 147 України: «Про інформацію» [4], «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування засобами масової інформації» [5], «Про Національну програму інформатизації» [6], «Про Концепцію Національної програми інформатизації» [7], «Про електронні документи та електронний документообіг» [8], «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» [9], «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» [10] тощо. Серед нормативно-правових актів виокремимо такі: постанови Кабінету Міністрів України «Про Порядок оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади» [11], «Про заходи щодо створення електронної інформаційної системи «Електронний уряд» [12]; розпорядження Кабінету Міністрів України «Про затвердження «Концепції формування системи національних електронних інформаційних ресурсів» [13], «Про затвердження заходів і реалізації Концепції формування системи національних електронних інформаційних ресурсів» [14], «Про затвердження плану заходів з виконання завдань, передбачених Законом України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» [15]; наказ Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України «Про затвердження Порядку координації діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, військових формувань, підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності з питань запобігання, виявлення та усунення наслідків несанкціонованих дій щодо державних інформаційних ресурсів в інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах» [16].

Виконання положень цих нормативно-правових актів сприятимуть зміцненню інформаційних взаємовідносин між органами місцевого самоврядування та територіальною громадою. Організація інформаційного забезпечення органів місцевого самоврядування регламентується також

документами, які приймаються на регіональному та місцевому рівнях. На сьогодні здебільшого ці документи представлені програмами інформатизації, розробленими на підставі Законів України «Про Національну програму інформатизації» та «Про Концепцію Національної програми інформатизації» [17].

Кількість нормативно-правових актів певною мірою є достатньою. Проте їх неузгодженість, відсутність положень, що регулюють організаційно-технологічні процеси в роботі з інформацією, уніфікації процедури підготовки і прийняття управлінського рішення керівництвом органу місцевого самоврядування, вимог щодо використання електронних інформаційних ресурсів та захисту інформації вказує на недосконалість досліджуваної нормативно-правової бази.

В зарубіжних країнах, які мають багатолітній і, навіть, столітній досвід взаємодії органів влади з громадськістю, ці технології вже дістали подальшого розвитку. Зараз на їх основі формуються нові форми та засоби залучення громадськості до спільного з владою вирішення існуючих проблем; органи влади залучають громадськість для покращення своєї діяльності, особливо при наданні послуг населенню та при вирішенні виникаючих проблем у окремих громадян (розгляд скарг і таке інше). Розглядаючи нові форми такої співпраці, американський дослідник Джон Клайтон Томас виділяє 5 основних з них:

- омбудсмени та центри громадської активності;
- спільне створення та надання послуг;
- волонтерство;
- інституціалізація ролі громадськості у процесі прийняття рішень;
- структури для захисту інтересів громадян.

Використання цих форм співпраці влади з громадськістю корисні як для владних структур, так і для громадських об'єднань та окремих громадян. Проте вважаємо, що участь громадськості повинна мати свої межі.

РОЗДІЛ 2.

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРАКТИКИ ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СИСТЕМІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ М. ДРОГОБИЧА

У сучасних радах та їх виконавчих органах спостерігається відсутність централізації в організації інформаційного забезпечення, тобто основні завдання та функції з цього напрямку розподіляються між декількома структурними підрозділами. Зазвичай до цього переліку відносяться: загальний відділ, прес-служба, відділ роботи зі зверненнями громадян, сектор контролю, організаційний відділ. До того ж, пошук, аналіз інформації та підготовку матеріалів для прийняття управлінського рішення здійснюють майже всі структурні підрозділи органів місцевого самоврядування.

Дослідження показали, що безпосередньо у сфері місцевого самоврядування основні сучасні інформаційні технології набули такої конфігурації:

1. Технології надання інформації (веб-сторінки) дають широкі можливості для розповсюдження інформації з використанням зручної навігації, пошуку й безкоштовного тиражування у великих обсягах. Інформація з'являється оперативно й доступна цілодобово для миттєвого пред'явлення – ідеальне середовище для моніторингу законодавчих актів, рішень органів самоврядування й забезпечення населення або спеціальних органів можливістю швидкого одержання різної статистичної, аналітичної або методичної інформації. Для цього існують спеціальні «Методичні рекомендації щодо порядку розміщення, надання й поновлення інформації на веб-серверах територіальних органів виконавчої влади України», затверджені Держкомзв'язком України.

2. Технології поширення інформації (групи новин, списки розсилки) дозволяють швидко й з мінімальними витратами поширювати певну інформацію серед гігантської аудиторії – ідеальне середовище для адресного доведення рішень органів місцевого самоврядування до громадян з метою ознайомлення.

3. Технології обміну інформацією (електронна пошта, форуми, чати, відео- й аудіоконференції) забезпечують постійний інформаційний швидкісний канал, який передбачає двосторонній обмін інформацією між більшою кількістю учасників – ідеальне середовище як для міжвідомчого обговорення прийнятих місцевими органами рішень, так і для всебічного їх обговорення.

Практика використання інформаційних технологій у органах місцевого самоврядування м. Дрогобича для посилення зв'язків з громадськістю показала, що особливо актуальною стала інформаційна платформа Смарт-Сіті (рис. 2.1).

Рис. 2.1. Інформаційна платформа Смарт Сіті у м. Дрогобич

Реалізація концепції «Держава в смартфоні» представлена на рис. 2.2.

Реалізація концепції «Держава в смартфоні»

Рис.2.2. Реалізація концепції «Держава в смартфоні» у Дрогобицькій міській раді

Практика показує, що сьогодні всі сучасні інформаційні технології об'єдналися під однією загальною ідеєю Електронного уряду, поява якого стала закономірним підсумком розвитку сучасних інформаційних технологій у сфері державного й місцевого управління.

У класичному вигляді модель побудови Електронного уряду можна представити у вигляді чотирьох послідовних етапів:

1. Створення єдиного порталу, який містить різні інформаційні ресурси, доступні на певному сервері для цілодобового ознайомлення громадян.
2. Забезпечення зворотного зв'язку, який може виступати у вигляді надання громадянам можливості одержання різних довідок та інформації, а також вивчення різних аналітичних матеріалів і новин про діяльність того або іншого органу управління. На даному етапі передбачається надання громадянам можливості заповнення різних електронних документів для полегшення процедур сплати податків, одержання ліцензії, реєстрації та ін.
3. Налагодження взаємодії представників органів державного й місцевого самоврядування з громадянами в режимі реального часу, поява сервісу здійснення оплати різних послуг державним структурам і регіональним порталам, які поєднують державні послуги й послуги недержавного сектору.
4. Трансформація уряду, що передбачає створення електронної інфраструктури державного управління на основі єдиних стандартів і додання урядовому порталу статусу єдиного пункту доступу до всіх послуг – як для громадян, так і для бізнесу. Даний етап передбачає значне збільшення інтерактивності інформаційних ресурсів, що дозволить у більшій мірі залучити громадян до процесу прийняття державних рішень. (ДОДАТОК А)

Інформаційні потоки здебільшого складаються з директивної інформації. Наявність в них суспільної інформації обмежено. Хоча треба відзначити тенденцію зростання обсягу інформації у вигляді звернень громадян протягом останніх років.

Карта комунальних проблем міста, статистика звернень

- Більше 1000 звернень/ 800+ вирішено

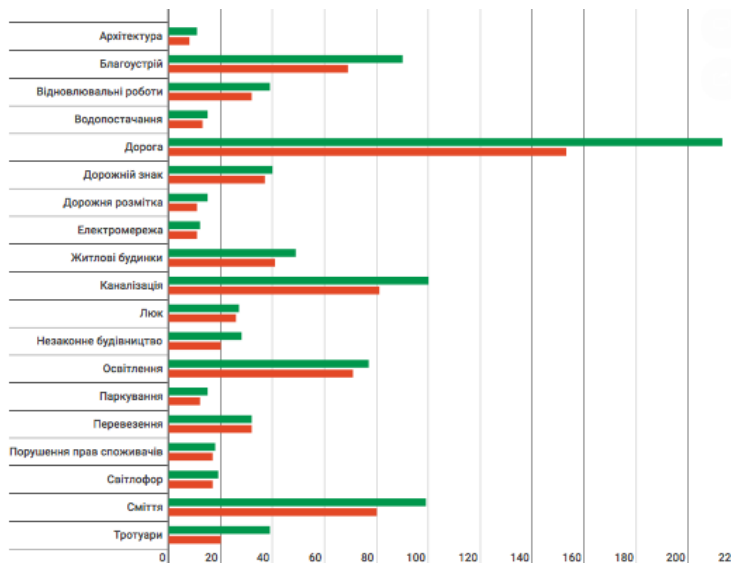

Рис. 2.3. Карта звернень громадян протягом 2018-2019рр.

Цьому сприяє робота електронних приймалень. На сьогодні процедура одержання та опрацювання електронних звернень громадян є неврегульованою на законодавчому рівні. Таким чином сталий розвиток Дрогобиччини передбачається досягти через «розумні громади» та розумні рішення (рис. 2.4).

Рис. 2.4. Інформаційне представлення досягнення сталою розвитку Дрогобиччини

РОЗДІЛ 3.

УДОСКОНАЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ м. ДРОГОБИЧ

На наш погляд, ефективність інформаційного забезпечення Дрогобицької міської ради та її виконавчих органів значно підвищилася би в результаті створення «Відділу інформаційного забезпечення самоврядування». Основними напрямками діяльності цього структурного підрозділу вважаємо наступні:

- інформаційно-документне забезпечення рад та їх виконавчих органів (одержання, використання, передача та зберігання інформації, маршрутизація документів, формування та структуризація інформаційних потоків, контроль виконання управлінських рішень тощо);
- інформаційно-аналітичне забезпечення рад та їх виконавчих органів (пошук та аналіз інформації, визначення джерел інформації, підготовка альтернативних варіантів управлінського рішення, визначення інформаційних потреб керівництва та форм їх задоволення);
- організація інформаційної взаємодії з територіальною громадою (забезпечення зворотного зв'язку та діалогу між органом місцевого самоврядування та населенням адміністративно-територіальної одиниці);
- інформатизація рад та їх виконавчих органів (упровадження інформаційних технологій, їх технічна підтримка, створення інформаційних продуктів, надання інформаційних послуг, організація та координація робіт щодо захисту інформації).

Відповідно до цих напрямів організаційна структура відділу інформаційного забезпечення самоврядування м. Дрогобича може мати такий склад:

- сектор інформаційного та документаційного забезпечення;
- інформаційно-аналітичний сектор;
- прес-служба;
- сектор інформатизації та захисту інформації;
- архів.

До завдань відділу інформаційного забезпечення самоврядування можна віднести такі:

- розробка та реалізація інформаційної політики органів місцевого самоврядування;
- інформування населення через засоби масової інформації про діяльність органів місцевого самоврядування, про прийняті ними правові акти, про заяви, виступи, зустрічі голови ради, його заступників та начальників відділів та про інші заходи;
- формування сумісно з іншими структурними підрозділами органів місцевого самоврядування соціально-економічних та організаційних умов для функціонування ринку інформаційних послуг на території громади;
- аналіз і моніторинг громадської думки населення адміністративно-територіальної одиниці;
- інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності голови та органів місцевого самоврядування;
- комплексний захист інформації;
- інформатизація відділів ради;
- забезпечення інформаційних та документаційних технологій у відділах ради на базі сучасних програмно-технічних комплексів підготовки та обробки документів;
- вивчення ринка інформаційних послуг;
- збір первинної інформації;
- адміністрування офіційного веб-сайту ради;
- співробітництво з регіональними та державними інформаційними центрами, узагальнення та розповсюдження досвіду роботи з питань місцевого самоврядування.

На нашу думку, перспективним заходом у напрямі роботи електронних приймалень у м. Дрогобич є внесення змін у закон України «Про звернення громадян». Особливої уваги потребує питання визначення обсягів інформаційних потоків органів місцевого самоврядування. Надмірність або

нестача інформації робить процес прийняття управлінського рішення довготривалим та складним. Відповідно до компетенції органів місцевого самоврядування та їх основних функцій повинен формуватись інформаційний потік.

Аналіз місцевих особливостей дозволяє говорити про необхідність самобутньої української моделі розвитку місцевого самоврядування у м. Дрогобич, в основі якої може лежати принцип децентралізованої інтеграції (табл. 3.1).

Таблиця 3.1

Порівняння двох підходів до побудови Електронного уряду

Централізована інтеграція (підходить для країн з високим рівнем інформатизації)	Децентралізована інтеграція (підходить для країн з початковою стадією розвитку інформаційної сфери)
Створення загальнодержавних порталів подання інформації	Створення локальних проектів «електронне місто», що зв'язує органи місцевого самоврядування й громадян за допомогою пунктів колективного доступу з метою збору інформації для прийняття управлінських рішень
Наповнення інформаційних ресурсів державних органів (основні нормативні документи, звіти про діяльність та ін.)	Введення додаткових сервісів – створення експертної системи
Введення додаткових сервісів (електронне оформлення документів, оплата послуг і т. д.)	Налагодження регіональних систем
Залучення громадян до обговорення питань державного управління	Об'єднання регіональних систем у загальнодержавну

Для правильного вирішення проблеми необхідне дотримання цілого ряду умов:

- проблема повинна бути правильно зафіксована;
- проблема повинна бути доведена в потрібний термін до компетентної особи;
- у встановлений термін проблема має бути розглянута й в результаті її розглядання повинно бути винесене обґрунтоване рішення;
- з рішенням повинен бути оперативно ознайомлений громадянин (або група громадян), який звернувся до органу місцевого самоврядування;
- рішення має бути доведене до конкретних виконавців, які повинні його реалізувати;

- за результатами виконання рішення повинен бути підготовлений звіт (має бути включений механізм зворотного зв'язку й гарантована відповідальність за неналежне виконання).

Високий ступінь інформатизації суспільства, в якому не останню роль відіграє ступінь розвитку саме Інтернету, є дуже важливою, але не єдиною передумовою успішної реалізації громадянами своїх прав. В Україні існує також проблема відсутності діючого механізму відновлення своїх прав. Будь-яке звернення громадян в органи місцевого самоврядування вимагає витрат великої кількості часу й завдає багато незручностей (довгі черги, постійно зайнятий телефон, як правило, велика кількість інстанцій, які потрібно відвідати для вирішення одного питання, відсутність упевненості, що питання буде вирішуватися в потрібному напрямку й у потрібний термін і т. д.). Все це – «бар'єри», які повинен подолати громадянин для реалізації свого конституційного права.

Іншим важливим напрямом удосконалення інформаційного забезпечення розвитку місцевого самоврядування у м. Дрогобич може стати використання геоінформаційних систем (ГІС).

Геоінформаційні системи (ГІС) – сучасні комп'ютерні технології, які дають можливість з'єднати модельне зображення території (електронне відображення карт, схем, космо-, аерозображень земної поверхні) з інформацією табличного типу (різноманітні статистичні дані, списки, економічні показники і т. ін.).

Геоінформаційна система – це комплекс апаратно-програмних засобів і діяльності людини зі зберігання, маніпулювання й відображення географічних (просторово співвіднесених) даних.

До типових завдань геоінформаційної системи входять:

1. Інтеграція інформаційних систем різних організацій із прив'язкою до електронної карти.
2. Забезпечення збору, нагромадження та інтеграції інформації для виконання інформаційно-аналітичних функцій в органах місцевого самоврядування.

3. Забезпечення доступу, необхідного для управління існуючими інформаційними системами.
4. Збір, нагромадження, систематизація й обробка необхідної інформації.
5. Наочне, швидке надання інформації.
6. Правовий, організаційно-фінансовий, програмно-технічний супровід інформаційних систем.
7. Забезпечення доступу адміністрації до необхідних інформаційних ресурсів шляхом виділення відомчих (доступних тільки для даної організації) і територіальних реєстрів баз даних.
8. Розробка й презентація проектів і звітів.
9. Організація й проведення досліджень економіки на місцях.
10. Забезпечення стандартизації при виконанні розробок ГІС підприємств і відомств.

Найважливішим пунктом у цьому переліку може стати створення на базі ГІС системи забезпечення прийняття управлінських рішень. Для цього у Дрогобицькій міській раді є всі підстави. Достатньо глянути на еволюцію ГІС у військовій сфері, звідки вони і почали свій прихід у сферу місцевого самоврядування. Сьогодні центральним ядром військової системи (Combat Terrain Information Systems) є цифрова топографічна система підтримки прийняття рішень (Digital Topographic Support System), яка поєднує функції ГІС і системи обробки даних дистанційного зондування. Така система дозволяє передати складні математичні обчислення й пошук юридичних підстав електронно-обчислювальній техніці, надавши на виході дані, які служать наочною основою для прийняття рішень.

Виходячи з цього, більш точним бачиться наступне визначення: ГІС – це система, яка включає базу даних, апаратуру, спеціалізоване математичне забезпечення й пакети програм, призначених для розширення бази даних, маніпулювання даними, їхньої візуалізації у вигляді карт або таблиць і, в остаточному підсумку, для прийняття рішень про той або інший варіант подальших дій.

ГІС-технологія в класичному вигляді поєднує в собі цифрову обробку графічної інформації з технологією баз даних. ГІС місцевих органів самоврядування повинна об'єднати в собі електронно-обчислювальну обробку даних, які надходять, і машинну графіку з технологією баз даних.

Основні проблеми, які можуть бути вирішені в результаті реалізації запропонованих заходів:

1. Полегшення процедури звернень громадян.
2. Забезпечення обробки великого потоку скарг і пропозицій органам місцевого самоврядування.
3. Створення інформаційної основи для прийняття управлінських рішень.
4. Налагодження ефективного зворотного зв'язку – органи місцевого самоврядування-громадянин.
5. Інформаційне забезпечення прийняття управлінських рішень, оскільки існуючі технології подачі інформації керівникові можуть не впоратися з великим потоком інформації від громадян, яку у стані дати сучасні інформаційні технології.

ВИСНОВКИ

1. В умовах переходу до інформаційного суспільства актуальним стає для органів місцевого самоврядування активне використання новітніх технологій. Комп'ютеризація робочих місць, постійне оновлення інформації, представленої на власному веб-сайті, діяльність електронної приймальні, впровадження систем електронного документообігу повинно сприйматись радами та їх виконавчими органами як обов'язкове виконання поточних завдань.

2. Посилення стану відкритості та прозорості функціонування органів місцевого самоврядування, їх зв'язку з територіальною громадою можливо за рахунок надання електронних адміністративних послуг через власний веб-сайт, організацію та проведення Інтернет-конференцій, онлайн-форумів, онлайн-опитувань. Успішна реалізація цих завдань потребує певного рівня комп'ютерної та інформаційної грамотності співробітників виконавчих органів ради. В цьому напрямі важливе значення має як відвідування курсів підвищення кваліфікації, так і організація семінарських, практичних занять з питань інформатизації в межах органів місцевого самоврядування.

3. Отже, здійснення визначених заходів сприятимуть підвищенню рівня інформаційного забезпечення органів місцевого самоврядування, що, у свою чергу, вплине на відтворення більш гнучкої та ефективної системи управління і сприятиме розвитку місцевого самоврядування у м. Дрогобич.

4. Основні аспекти організації діяльності відділу інформаційного забезпечення повинні бути зазначені в положенні про цей відділ. У цьому зв'язку, вважаємо доречним розроблення та прийняття на державному рівні типового положення про відділ інформаційного забезпечення самоврядування.

5. Основні проблеми, які можуть бути вирішені в результаті реалізації запропонованих заходів, наступні:

1. Полегшення процедури звернень громадян.
2. Забезпечення обробки великого потоку скарг і пропозицій органам місцевого самоврядування.
3. Створення інформаційної основи для прийняття управлінських рішень.

4. Налагодження ефективного зворотного зв'язку – органи місцевого самоврядування-громадянин.

5. Інформаційне забезпечення прийняття управлінських рішень, оскільки існуючі технології подачі інформації керівникові можуть не впоратися з великим потоком інформації від громадян, яку у стані дати сучасні інформаційні технології.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про місцеве самоврядування в Україні : закон України від 21 травня 1997 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – № 24. – Ст. 170.
2. Про службу в органах місцевого самоврядування : закон України від 7 червня 2001 р. // Відомості Верховної Ради України. – № 33. – Ст. 175.
3. Про статус депутатів місцевих рад : закон України від 11 липня 2002 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 40. – Ст. 290.
4. Про інформацію : закон України від 2 жовтня 1992р. // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 48. – Ст. 650.
5. Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування засобами масової інформації: закон України від 7 червня 2001 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – № 49. – Ст. 299.
6. Про Національну програму інформатизації : закон України від 4 лютого 1998 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 27–28. – Ст. 181.
7. Про Концепцію Національної програми інформатизації : закон України від 4 лютого 1998 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 27–28. – Ст. 182.
8. Про електронні документи та електронний документообіг : закон України від 22 травня 2003 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 36. – Ст. 275.
9. Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах : закон України від 31 травня 2005 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 26. – Ст. 347.
10. Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки : закон України від 9 січня 2007р. // Відомості Верховної Ради України. – 2007. – № 12. – Ст. 102.
11. Про Порядок оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади : постанова Кабінету Міністрів України від 4 січня 2002 р. № 3 // Офіційний вісник України. – 2002. – № 1. – Ст. 57.

12.Про заходи щодо створення електронної інформаційної системи «Електронний уряд» : постанова Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2003 р. № 208 // Офіційний вісник України. – 2003. – № 9. – Ст. 378.

13.Про затвердження «Концепції формування системи національних електронних інформаційних ресурсів» : розпорядження Кабінету Міністрів України від 5 травня 2003 р. № 259-р // Офіційний вісник України. – 2003. – № 18. – Ст. 864.

14.Про затвердження заходів і реалізації Концепції формування системи національних електронних інформаційних ресурсів [Електронний ресурс] : розпорядження Кабінету Міністрів України від 31 грудня 2003 р. № 828-р. – Режим доступу : zakon.rada.gov.ua.

15.Про затвердження плану заходів з виконання завдань, передбачених Законом України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» [Електронний ресурс] : розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 серпня 2007 р. № 653-р. – Режим доступу : zakon.rada.gov.ua.

16.Про затвердження Порядку координації діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, військових формувань, підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності з питань запобігання, виявлення та усунення наслідків несанкціонованих дій щодо державних інформаційних ресурсів в інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах : наказ Держспецзв'язку від 10 червня 2008 р. № 94 // Офіційний вісник України. – – № 52. – Ст. 196.

17.Про затвердження Програми інформатизації в органах місцевого самоврядування міста Маріуполя на 2008-2010 роки : рішення виконавчого комітету Маріупольської міської ради від 19 листопада 2008 р. № 65 р. – Маріуполь. – 8 арк.

18.Кулешов С. Г. Документаційні ресурси інформаційного забезпечення прийняття управлінських рішень у місцевому органі державної влади [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/Rksu/v_10/.../rksu_2005_10_23.PDF.

- 19.Організаційно-правові засади й механізм інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності місцевих органів державної влади та самоврядування України в період підготовки і здійснення реформ: наук.-метод. розробка / авт. кол.: В. М. Дрешпак (кер.), В. Є. Романов, Т. М. Брус [та ін.]. – К., 2008. – С. 9.
- 20.Про звернення громадян : закон України від 2 жовтня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 47. – Ст. 256.

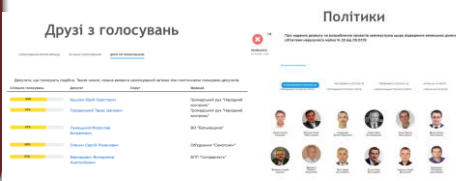
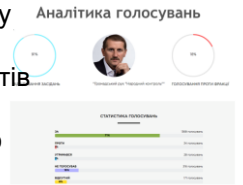
Дрогобицьке розумне врядування

Компонента «Розумне врядування»:

Залучення депутатів до приготування проектів рішень.

Персоналізація авторства розроблених проектів рішень.

Зміна парадигми оцінки депутатської діяльності від статистичної оцінки діяльності за допомогою сервісу "Rada4you"- відвідування, голосування ("за", "проти", "утримався" та кількості поданих запитів і звернень, до розроблених, винесених на голосування та проголосованих проектів рішень, до ініціювання, розробки і прийняття рішень, до яких причетний конкретний депутат.

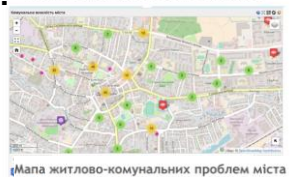

Дрогобицьке розумне врядування

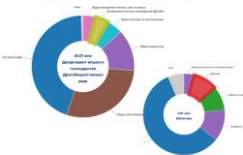
Інформаційний компонент міської ради:

Міські мапи:
Фінансування
Заборгованість мешканців за комунальні послуги.
Громадський бюджет.
Проекти регіонального розвитку.
Відкрите місто
Відкрита реклама.

Мапа комунального майна

Візуалізація бюджету міста

Бюджетна мапа міста

Відкриті фінанси міста

- Ві модуль Розгорт - «Етап планування»
- Ві модуль Розгорт - «Етап закупівель»
- Модуль трансакцій розподілення коштів
- Модуль - «Догово»

Мапа вітної торгівлі, атракціонів, МАФів

Електронна медицина міста

Комунальні підприємства міста

Мапа зовнішньої реклами міста

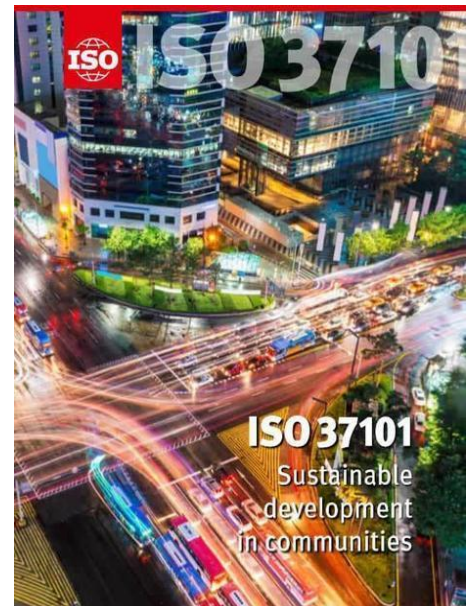
Аналітичний модуль енерговитрат міста

Екосистема Smart City Дрогобич – стандарти та індикатори

- ISO 2600-
Соціальна відповідальність
- ISO 37101-
Сталий розвиток громад
- ISO 37121-
Показники сталого розвитку громад

Стандарт ISO 37120: 2014

Center for
Innovations
Development

Переваги застосування стандарту ISO 37120:2014

- підвищення ефективності управління та надання послуг
- міжнародний бенчмаркінг і метрики
- місцевий бенчмаркінг і планування
- інформування при прийнятті рішень особами, які відповідають за стратегію і міське управління
- взаємонавчання
- економічний важіль запиту фінансування і визнання на міжнародній арені
- економічний важіль запиту фінансування на вищих рівнях керівництва
- принципи сталого планування
- прозорість і публічність даних для інвестиційної діяльності
- порівнянні дані по містах для прийняття рішень, аналізу та глобального бенчмаркінгу